

Եղիշե Չարենց

Քո՛ւյր, զանգերի տխրության մի դողանջ է քո հոգին

Քո՛ւյր, զանգերի տխրության մի դողանջ է քո հոգին:

Դոյակի մեջ մենության բախտի կանչ է քո հոգին:

Եվ մենակ է, քույր-աղջիկ, այնքան մենակ ու տրտում.

Իրիկնային կապույտում մի ճաճանչ է քո հոգին...

Ո՞ւմ ես կանչում և ինչո՞ւ. զանգերը ո՞ւմ են կանչում.

Բայց չե՛ս գտնի, քո՛ւյր-աղջիկ, թող չկանչե քո հոգին...